

عنوان مقاله:

رهیافت «امنیتی سازی» سازمان پیمان آتلانتیک شمالی (ناتو) و جمهوری اسلامی ایران

محل انتشار:

فصلنامه تخصصی علوم سیاسی، دوره 12، شماره 35 (سال: 1395)

تعداد صفحات اصل مقاله: 26

نویسندگان:

مسعود مطلبی - استادیار عضو هیات علمی دانشگاه آزاد اسلامی، واحد آزادشهر، گروه علوم سیاسی، آزادشهر، ایران

مجید غلامی - دانشجوی دکتری جغرافیای سیاسی دانشگاه تهران

خلاصه مقاله:

سازمان پیمان آتلانتیک شمالی، بعنوان همسایه مجازی جمهوری اسلامی ایران در جدیدترین مفهوم نوین استراتژیک خود با تفسیر سیاسی و جهانی تر از ماموریت هایش، تلاش نموده است مشروعیت حضور فراجغرافیایی خود در اقسا نقاط جهان را تامین نماید. از سویی دیگر، جمهوری اسلامی و اسلام سیاسی رشد یافته از درون آن توانسته است پس از طی دوران استقرار و ثبات به حضور فعال تر منطقه ای و بین المللی بپردازد و لذا به دلیل تفاوت های ماهوی در معیارهای روشی و اندیشه ای، به عنوان رقیب ایدئولوژیک، توسط ناتو شناسایی گردیده است. بر این اساس، نویسندگان تلاش دارند به این پرسش پاسخ دهند که راهبرد ناتوی سیاسی و جهانی تر شده، در برابر جمهوری اسلامی چیست؟ فرضیه اصلی مقاله عبارت است از این که «به نظر می رسد سازمان پیمان آتلانتیک شمالی تلاش دارد با استفاده از راهبرد «امنیتی سازی»، جمهوری اسلامی ایران را به عنوان بحران منطقه ای و جهانی معرفی و در نتیجه در انزوای ژئوپلیتیکی قرار دهد». یافته های مقاله حاضر نشان داد، بررسی روند فعالیت ها و حرکت های ناتو در سال های اخیر و گسترش همکاری های نظامی و تسهیم اطلاعاتی و امنیتی با همسایگان جمهوری اسلامی ایران در این راستا قابل تحلیل است.

کلمات کلیدی:

ناتو، جمهوری اسلامی ایران، رهیافت امنیتی سازی، انقلاب اسلامی، اسلام سیاسی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1279706>

